

Bryssel, 10. maaliskuuta 2026
(OR. en)

6653/1/26
REV 1

LIMITE

ENV 161
CLIMA 85

ILMOITUS

Lähtettäjä: Neuvoston pääsihteeristö
Vastaanottaja: Pysyvien edustajien komitea / Neuvosto

Asia: Hiilestä irtautumista koskevat toimet ilmastoalalla vuoden 2030 jälkeen
– Keskustelu

Liitteenä esitetään neuvoston (ympäristö) 17. maaliskuuta 2026 pidettävää istuntoa varten puheenjohtajavaltion tausta-asiakirja, jossa on ministereille osoitettuja, asiaa koskevia kysymyksiä.

Pysyvien edustajien komiteaa pyydetään panemaan merkille tausta-asiakirja ja toimittamaan se neuvostolle.

Hiilestä irtautumista koskevat toimet ilmastoalalla vuoden 2030 jälkeen

– *Keskustelu*

Taustaa

Eurooppalaisen ilmastolain muutoksessa¹, johon sisältyy sopimus EU:n vuoden 2040 ilmastotavoitteesta, käsitellään unionin vuoden 2030 jälkeisen ilmastopolitiikan kehyksen keskeisiä näkökohtia ja periaatteita. Komission odotetaan esittävän vuoden 2026 työohjelmansa mukaisesti vuoden 2026 jälkipuoliskolla lainsäädäntöehdotuksia, joilla on tarkoitus saavuttaa vuoden 2040 ilmastotavoite. Näin varmistetaan EU:lle uskottava etenemissuunnitelma kohti vuoden 2050 ilmastoneutraaliustavoitetta.

Kohti vuoden 2030 jälkeistä lainsäädäntökehystä

Vuoden 2040 tavoitteen saavuttamisen helpottamiseksi eurooppalaisen ilmastolain muutoksessa säädetään joustomahdollisuuksista, jotka on otettava huomioon tulevissa lainsäädäntöehdotuksissa. Näitä ovat muun muassa:

- vuodesta 2036 alkaen Pariisin sopimuksen 6 artiklan mukainen korkealaatuisten kansainvälisten hyvitysten riittävä panos vuoteen 2040 ulottuvan ilmastotavoitteen saavuttamiseksi on enintään 5 prosenttia unionin vuoden 1990 nettopäästöistä, mikä vastaa kasvihuonekaasujen *nettopäästöjen vähentämistä* unionin sisäisesti 85 prosentilla vuoden 1990 tasosta vuoteen 2040 mennessä, tavalla, joka on kunnianhimoinen ja kustannustehokas;
- EU:n päästökauppajärjestelmän mukaisten pysyvien unionin sisäisten hiilenpoistojen rooli vaikeasti vähennettävien jäännöspäästöjen kompensoimiseksi;
- suurempi jousto eri alojen ja välineiden sisällä sekä niiden välillä, jotta voidaan tukea tavoitteiden saavuttamista yksinkertaisella ja kustannustehokkaalla tavalla.

¹ Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi asetuksen (EU) 2021/1119 (eurooppalainen ilmastolaki) muuttamisesta vuoteen 2040 ulottuvan ilmastoalaa koskevan unionin välitavoitteen asettamisen osalta, jonka neuvosto hyväksyi 5. maaliskuuta 2026.

Lisäksi hiilenpoistoilla on oltava realistinen vaikutus päästövähennystoimiin kokonaisuudessaan. Samalla olisi otettava huomioon luonnollisiin poistumiin liittyvät epävarmuustekijät ja varmistettava, että mahdolliset puutteet eivät aiheuta haittaa muille talouden aloille, samalla kun jäsenvaltioille annetaan mahdollisuus käyttää luonnollisten poistumien ylijäämiä kompensoimaan muiden alojen päästöjään.

Eurooppalaisen ilmastolain muutos noudattaa Eurooppa-neuvoston päätelmissä 23. lokakuuta 2025 annettua ohjausta, jonka mukaan unionin kilpailukyvyyn parantaminen ja vihreän siirtymän edistäminen ovat toisiaan vahvistavia tavoitteita, joihin on pyrittävä yhdessä. Tässä yhteydessä eurooppalaisen ilmastolain muutokseen sisältyy useita säännöksiä, joiden tavoitteena on varmistaa, että tulevilla ilmastolainsäädännöllä pyritään saavuttamaan siirtymä, joka on tasapuolinen, oikeudenmukainen, pragmaattinen, kustannustehokas ja sosiaalisesti tasapainoinen, jossa otetaan huomioon erilaiset kansalliset erityispiirteet ja jolla varmistetaan Euroopan kilpailukyky ja vauraus.

Vuoden 2030 jälkeinen toimintapoliittinen kehys

Tuleva vuoden 2030 jälkeinen toimintapoliittinen kehys kattaa ilmaston osalta EU:n päästökauppajärjestelmän tarkistamisen, kansallisten ilmastotavoitteiden ja joustomahdollisuuksien roolin vuoden 2030 jälkeen sekä korkealaatuisten kansainvälisten hyvitysten mahdollisen käytön. Lisäksi vuoden 2030 jälkeiseen kehykseen sisältyy energian osalta tulevien uusiutuvaa energiaa ja energiatehokkuutta koskevien kehysten laatiminen sekä hiilidioksidin kuljetusinfrastruktuurin ja -markkinoiden kehittäminen. Uuden kehyksen puitteissa komissio antaa myös ehdotuksen energiaunionin ja ilmastotoimien hallinnosta annetun asetuksen, jäljempänä 'hallintoasetus', tarkistamisesta.

Vuoden 2030 jälkeisen kehyksen yhteydessä EU:n päästökauppadirektiivin tiettyjä näkökohtia ja siihen liittyvää markkinavakausvarantopäätöstä tarkastellaan uudelleen vuoden 2026 kolmanteen neljänneksen mennessä. Tässä yhteydessä arvioidaan ilmailuun, meriliikenteeseen ja kiinteisiin laitoksiin liittyviä mahdollisia mukautuksia sen varmistamiseksi, että EU:n päästökauppajärjestelmällä edistetään edelleen EU:n ilmastotavoitteita kustannustehokkaimmalla tavalla. Päästökauppadirektiivin meneillään oleva arviointi antaa komissiolle tärkeää ohjausta tulevia uudelleentarkasteluja varten. Eurooppalaisen ilmastolain muutoksen mukaisesti vuoden 2030 jälkeisessä tarkistuksessa poistumat on sisällytettävä EU:n päästökauppajärjestelmään.

Taakanjakoasetuksen, jossa asetetaan sitovat kansalliset tavoitteet kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi ensimmäisen EU:n päästökauppajärjestelmän ulkopuolisilla aloilla, ja maankäyttöä, maankäytön muutosta ja metsätaloutta (LULUCF) koskevan asetuksen, joka koskee hiilenpoistojen maankäyttösektorilla, voimassaolo päättyy vuonna 2030. Komission vuoden 2026 työohjelmassa kansallisten ilmastotavoitteiden ja joustomahdollisuuksien tarkistaminen on suunniteltu vuoden 2026 viimeiselle neljännekselle. Lainsäädännön odotetaan koskevan kansallisia toimia päästöjen vähentämiseksi, luonnollisten ja teollisten hiilenpoistojen osuutta vuoden 2040 ilmastotavoitteen saavuttamisessa sekä joustomahdollisuuksia eri alojen ja välineiden sisällä sekä niiden välillä.

Lisäksi tulevilla lainsäädäntöehdotuksissa käsitellään eurooppalaisen ilmastolain muutoksen mukaisesti myös Pariisin sopimuksen 6 artiklan mukaisten korkealaatuisten kansainvälisten hyvitysten osuutta, mukaan lukien kansainvälisten hyvitysten rooli vuoden 2030 jälkeisessä rakenteessa, yhteyksiä muihin välineisiin ja mahdollista mekanismia hyvitysten ostamiseksi. Kyseisten hyvitysten tinkimättömyyden varmistaminen on tärkeä näkökohta ja keskeinen tekijä sen varmistamisessa, että vuoden 2040 tavoite saavutetaan.

Nykyisessä vuonna 2018 annetussa hallintoasetuksessa vahvistetaan suunnittelua, raportointia ja seurantaa koskevat säännöt EU:n ilmasto- ja energiatavoitteiden saavuttamiseksi. Vuoden 2026 viimeiselle neljännekselle suunnitellussa tarkistuksessa käsitellään sääntelyn yksinkertaistamista, sen mukauttamista vuoden 2030 jälkeiseen aikaan ja kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmien roolin vahvistamista vankkoina investointisuunnitelmina.

Koska ilmastomuutoksen hillitsemisen ja siihen sopeutumisen on kuljettava käsi kädessä, komissio aikoo myös ehdottaa ilmastokestävyyttä koskevaa yhdenmukaista kehystä, johon sisältyy lainsäädäntöehdotus. Sen keskeisenä tavoitteena on parantaa merkittävästi Euroopan varautumista ja kykyä sietää ilmastovaikutuksia. Sillä pyritään edistämään päätöksentekijöiden yhteistä näkemystä tulevista ilmasto-olosuhteista ja varmistamaan ilmastokestävyuden toteutuminen eri aloilla. Siihen sisältyy joustomahdollisuuksia kunkin jäsenvaltion erityisolosuhteiden huomioon ottamiseksi.

Kysymyksiä

Miten vuoden 2030 jälkeisellä ilmastokehyksellä voidaan parhaiten tukea investointeja, joilla edistetään siirtymää sosiaalisesti oikeudenmukaiseen, kilpailukykyiseen ja vähähiiliseen talouteen, ja edistää tehokkaasti sovittujen päästövähennysten saavuttamista ennen vuotta 2040?

Miten eri alojen ja välineiden sisäiset sekä niiden väliset joustomahdollisuudet voitaisiin parhaiten sisällyttää vuoden 2030 jälkeiseen kehykseen kustannustehokkaiden päästövähennysten varmistamiseksi kaikilla aloilla?

Miten kansainväliset hyvitykset voitaisiin sisällyttää vuoden 2030 jälkeiseen ilmastopoliittiseen rakenteeseen?
